

Klepet z Yázhí o Času in Zavesti - Nezemeljska Komunikacija (Taygeta, Pleiade)

<https://www.youtube.com/watch?v=4x9rPDjUyfl>

Avtor (povezava):
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
18. maj, 2021

Klepet z Yázhí o Času in Zavesti - Nezemeljska Komunikacija (Taygeta, Pleiade)

Yázhí: Torej želite vedeti, kaj je čas in zakaj lahko deluje v obratni smeri. Za začetek, čas je le neločljiva zaznava zavesti, brez časa ni zavesti in brez zavesti ni časa, vendar ni ločen od zavesti.

Robert: Da. In vsaka zavest ima drugačno zaznavo. Vendar pa ne razumem, kako čas deluje obratno.

Yázhí: Ne morete misliti, imeti samozavedanja brez referenčnih okvirov ali miselnih konceptov, in prav ti koncepti, so tisti, ki jih uredite z umom, vam dajejo občutek časa.

Torej so to samo vaše misli, čas je samo to. Kot tak ne obstaja. Če je čas samo vaše misli, potem ne more delovati samostojno. Zaradi česar je zaznava povratnega časa le ideja v vašem umu. Torej je smer časovnega toka odvisna samo od tega, kaj si mislite.

Toda razmišljanje je na koncu enako kot ustvarjanje vaše navidezno zunanje resničnosti. Zunanja resničnost je torej le vaš odsev, vključno s časom in navidezno smerjo toka. Čas ima torej le eno smer, odvisno od vaše zavesti. In več kot stvari poznate, bolj jih odražate v svojem zunanjem svetu, celo v kolektivnem nezavednem, ki vse skupaj le še zaplete, vendar se tokrat ne bom ukvarjala s tem.

Torej, več ko veste in razumete, bolj lahko vidite in razlagate, kar se navidezno dogaja zunaj vas. Kajti s tem, ko več veste in se bolj zavedate, si zunanji svet v skladu s svojo ravno bolj razlagate.

Tako je smer toka časa, pa naj bo naprej, nazaj ali vstran, saj same po sebi smeri časa nimajo meja, niso niti 3 kot pri kotih X, Y, Z, odvisna le od tega, kako razvita je vaša zavest.

Toda za vas, bo zaznavna smer časa vedno naprej →

in bo nazaj ali vstran le glede na nekaj drugega, kar mu boste kot opazovalec določili vi. To je glede na neko točko pogleda.

V tem primeru se učinki zgodijo pred vzroki. Kajti za vaše končno razumevanje kot zavest in vaše duševno evolucijsko stanje vam omogoča, da vidite, da je vse zdaj, da je vse enako, da je vse medsebojno povezano in **da ga na koncu oživite v skladu s svojim dojetjem in razumevanjem.**

Ker na koncu ni ne časa ne prostora ne materije. Ni materialnega sveta. Vse je astralno ← ← ← In materialno, čas, prostor, razdalja, masa so le vaša prepričanja. Ideje, na katere ste se navezali kot na resnične. **To je le vaša zavest, ki ima mentalne krče. Vi, vesolje, ste sestavljeni iz idej. In samo to.**

Robert: Torej je čas neizmerljiv? Odvisen je le od vsake opazujoče zavesti, kajne? Čas je neizmerljiv, to se razume.

Yázhí: Da, kot "čas", nekaj izoliranega, ga ne moreš izmeriti. Samo glede na nekaj drugega. Kot v skupini, ki ima sporazume o zaznavanju, o tem, kako stvari so. Zato so v tej skupini in ne v drugi. Zato vsi tam bolj ali manj dojemajo čas na enak način.

Robert: Dobro. Torej obstajajo sporazumi o zaznavanju glede na "skupine". Planet Zemlja s svojim dojetjem, planet Temmer s svojim. Toda kako se ti sporazumi sklenejo, ko medij vzpostavi stik z "breztelesno" osebo, če ta morda že 50 let živi na ladji Viera in se ne zaveda, da želi z njim vzpostaviti stik njegova družina na Zemlji. Ne vem, ali gre za isto temo, a morda je s tem primerom lažje razumeti "čas". Hvala.

Yázhí: Bolj ali manj bi morali imeti kakšen dejavnik pri zaznavanju časa, ki je skupen z dejavnikom "medija". Drugače pa se preprosto ne poveže ali povezuje, kot se to dogaja v večini primerov. To je bolj odvisno od "duše" kot od medija, čeprav mora tudi ona imeti občutljivost za te frekvence, sicer ne bi bila "medij". In prav "duša" je tista, ki si zapomni dogovore, potrebne za zaznavo, ki se poveže z nekom živim → "medijem". Toda besedo "duh" ali "duša" zavračam, ker namiguje, da vanjo verjamem, resnica pa je, da ne vidim, da bi obstajala, kot pravijo številni drugi ljudje.

Vidim pa, da je le skupek idej, ki podpira pojem osebe. To, ali ima telo ali ne, ne določa osebe, temveč tisti niz idej, ki je njen jaz.

Osebo - točko pozornosti - opredeljuje le:

A) **Obseg vašega spomina. Koliko se spomnite zavestno in nezavedno.**

B) **Ideje, ki jih imate, koncepti in sporazumi o zaznavanju na vseh ravneh.**

Tako so duh, duša, duhek, astralna entiteta, vse to je zame le še več teles, le da niso iz skupine (Matrice), ki jih vključuje v kolektivno idejo → kolektivno nezavedno sveta "živih".

Če torej odstranimo vse druge razloge za razlago pojava prikazni ali duhov, saj je razlogov veliko, mnogi med njimi so zelo "razložljivi", nam ostane koncept, da da, gre za osebo, ki jo mnogi imenujejo "breztelesna".

Razlog, zakaj mnogi ljudje ostanejo kot duše, ki hodijo po pokopališčih, je v tem, da še vedno ohranjajo idejo jaza, ki jim daje identiteto bitja, kot da obstajajo ločeno od nečesa drugega, od drugih. Zato imajo v svojih mislih še vedno telesa. In to popolnoma pojasnjuje "astralni" svet, o katerem poročajo mnogi.

In temu pravijo "astralno telo". Vendar ne maram uporabljati imen, ki jih uporabljajo drugi, saj se razlikujejo v vsem ali skoraj v vsem. To me ne opredeljuje in povzroča le težave pri razumevanju. To opažam zlasti pri pojmu "duša".

Robert: Torej so vse formule, ki vsebujejo čas na Zemlji, napačne ali pa se lahko vzdržujejo le na Zemlji. Z zgoraj navedenim mečeš vso človeško znanost na tla.

Yázh: Skoraj v vsem se razlikujem od človeške znanosti, od mitologije in od razumevanja resničnosti.

Robert: Vendar se strinjaš z Bruceom Liptonom in Carlom Gustavom Jungom. S temi se nekako strinjaš.

Yázh: Ne v vsem.

Robert: V čem ne?

Yázh: Lipton še ni odkril, da ni samo um tisti, ki upravlja telo in programira gene. Toda telesa ni in vse je um.

Jung je bil v marsičem zelo uspešen, zlasti v svojem dojetju pojmov, ki ustvarjajo resničnost, do točke egregorjev in tulp (kar ni isto, egregor je nekaj kot entiteta, tulpa je večja kot kolektiv).

Toda še vedno je prišel do meje, ki ločuje materijo in duha. In ni mogel videti njunih ločenih zornih kotov. Imel je tudi zelo kaotičen, nejasen um, kar se odraža v njegovem težavnem pisanju, glede na to, da sem tudi jaz že opustila branje Junga v katerem koli drugem jeziku razen v nemškem izvorniku.

Naslednji pogovor:

Robert: Rekla si "ČAS": "Je le neločljiva zaznava zavesti. Brez časa ni zavesti in brez zavesti ni časa, vendar ni ločen od zavesti."

Yázhí: Da. Dogaja se samo to, da nimamo besed, s katerimi bi opisali, kaj "čas" v resnici je. Kajti že sama beseda "čas" nas spravi v predstavo, da nam čas vlada, da je nekaj, kar je ločeno od nas.

Treba ga je le videti kot zavest, ne razmišljati o času samem. Preprosto opazujte svoje misli. Razmišljati morate o eni stvari, nato o drugi, pri čemer mislim na razmišljanje brez besed, le s pojmi.

Potem boste z zavedanjem, da ste, da imate misel, da ste ta misel, videli, da je v njih linearnost. To je vaš čas. Brez njega ne bi imeli izkušnje razmišljanja o misli, tudi s pojmi ne.

Nato se podate v meditacijo. In kot pravijo mnogi, je um težko utišati. Kot pravijo budisti, je um škandalozna opica, ki kot vse dobre opice želi le pritegniti pozornost, medtem ko vi poskušate biti mirni.

Toda recimo, da odstranimo opico. Vstopimo v "globoko" meditacijo. Prostor brez časa, z vidika vaše zunanosti, a še vedno ste tam, v svojem lastnem prostorskem času. Zato se v zaznavanju ne ujema z zunanostjo, kajti v globoki meditaciji lahko 4 ure ali več ali celo 30 minut, preživite v trenutku.

V nasprotju s tem, če bi ta čas preživeli, stoječ na vogalu mesta. Ste v svojem lastnem prostor-času. In če se boste še naprej gibali v tej smeri, boste imeli dodatno telesno izkušnjo, v "astralnem". Toda nadaljujte z gibanjem in spoznali boste, da je vse astralno. In tam lahko vidite, da je čas vezan le na vas. In samo na vas. In je le navidezno enak, po dogovorih z drugimi.

Robert: Da. Toda ta globoka meditacija je še vedno povezana s "časom", ki je odvisen od tvoje zavesti. Ali obstaja evolucijsko stanje zavesti kot take?

Yázhí: Da, kjer obstajate samo v meditaciji. Samo v astralnem. Takrat se zavedate, da ste bitje svetlobe, čeprav ne maram oznak. In kot bitje svetlobe si lahko predstavljate, karkoli želite, in to je za vas resničnost, in to zato, ker zunaj vas ni objektivne resničnosti kot take.

Robert: Ali ima bitje svetlobe še vedno pojem "čas"?

Yázhí: Da, vendar svoj lastni, samo da ve, da obstaja. S tem, da se zaveda svojega obstoja.

Čas je zadnji izraz dvojnosti, zadnji, ki izginja na poti nazaj k Viru, da bi bili celota. Odstranite čas in ostanete samo vi, brez samozavedanja. Ker čas je vaše samozavedanje.

Ljudje sovražijo čas, "nikoli ga ni dovolj", "kako hitro minevajo moji dnevi", "kako kratko je življenje", ... pravijo. Drugi pravijo, da je čas vaš spremljevalec, ki vas spremlja na vaši življenjski poti. Čas ste samo vi. **Kar se dogaja v njem, v vašem dožemanju osebnega časa, je le najbolj zvest in natančen odsev tega, kdo ste. Čas ste vi.**

Robert: V ničemer si ne nasprotuješ.

Yázi: Ne, ja, veliko si nasprotujem. In včasih tudi namerno. Kajti tudi nasprotja so veljavna in vsebujejo resnice. Zelo malo ljudi lahko razmišlja v konceptih. Sokrat je nekoč rekel (ne Eleonor Roosevelt, kot pravijo drugi):

"Šibki možgani razpravljajo o ljudeh, povprečni o dogodkih, močni pa o idejah." - Sokrat

In dodajam, da lahko najmočnejši um razpravlja in razmišlja v večplastnih idejah, celo v protislovjih, in vse skupaj združi v eno maso logike, od tam pa razpravlja in razmišlja o konceptih z več zornih kotov, z nasprotujočih si stališč ali brez njih, in s tem lahko celo vesolje nastane v glavi, kot bi igrali šah z neskončnim številom ravni, karkoli že hočete.

Robert: Da. Rekla si tudi, da je tudi gravitacija zavest. In ali je to tudi čas? Gravitacija je produkt zavesti - "čas".

Yázi: To je vaša pozornost, kam jo usmerjate. Recimo, da je trda snov tekoča voda in gravitacija je voda v pari, ki je potisnjena v tok ali smer, "tok", ki se bo ob ustreznih pogojih, kot steklo, kondenzirala v vodo.

Gravitacija je torej tok potencialne energije v zelo visokem vibracijskem stanju, ki so misli zavesti, ki se bodo pozneje materializirale v nekem predmetu.

Torej tudi vi ustvarjate gravitacijo. In jo usmerjate tja, kjer razmišljate. Torej velik predmet, kot je planet, ne ustvarja gravitacije s tem, da ima maso, kot trdi človeška znanost. Pač pa je razlog, zakaj je toliko gravitacije skoncentrirane na tisti točki v prostoru, razlog, zakaj se tam manifestira ta planet. Gravitacija ustvarja planet in ne obratno.

Gravitacija je pretok, tok, da, povezana je z dojetjem časa zavesti, ki jo ustvarja.

Robert: Rekla si: " Ne morete misliti, imeti samozavedanja brez referenčnih okvirov ali miselnih konceptov, in prav ti koncepti, so tisti, ki jih uredite z umom, vam dajejo občutek časa."

Torej bi bili ti "filmski kolutki", ki jim opazovalec z zavestjo daje življenjsko gibanje, sprva neurejeni, ne bi bili urejeni od "začetka-konca", ampak bi bili neurejeni, in prav TI bi jih s svojimi mislimi in referenčnimi okviri ter koncepti uredila? In to je tisto, kar ti daje občutek časa. Vendar bi jih šla urejat z več koncev, začetki, izidi itd. itd. Da?

Yázi: Da. Dobro razlagaš. Da, ker zavestno urejaš svoje misli. Ta, potem druga in še ena ne sledi, ampak šele po teh dveh. Torej jih ustvarjate kot misli, ki jim dajete red, kot pravite, v zaporedju, ki ustreza merilu idej, ki jih imate ali ste jih razvili. In to je še en način razlage nerazložljivega, časa.

Robert: Ali jim daješ vrstni red v skladu s časovnimi okviri?

Yázh: Lahko rečeš, da da, vendar so zame bolj posledica idej, ki jih imaš o tem, kako so stvari v vsakem trenutku. Kako bi morala biti videti, kako bi se morala obleči. Vendar te misli niso samo vaše, velikokrat so večinoma drugih ljudi, prihajajo iz polja kolektivne zavesti, kjer ste.

Tako boste imeli občutek, da ste suženj ali žrtev časa, ker je to povprečje ljudi okoli vas in imajo močan vpliv na vas, vendar je to zato, ker ste pristali na to, da ste del te Matrice zaznavanja, ki ustvarja kolektivni čas. Toda kljub temu je čas v kolektivu vedno individualen. Le navidezno je enak, vendar nikoli enak.

Robert: Torej se lahko zato postaraš in zmanjšaš? Ker to obvladaš, kajne?

Yázh: Da, ker me bodo videli tukaj, vendar sem še vedno v astralu. Zato pravim, da tehnično gledano nisem "živa". Ne sledim linearnosti kot drugi. Dekle sem samo zato, ker sem se odločila, da bom takšna. Nisem del kolektivnih dogovorov, imam svoje lastne.

Robert: Da. Zanimivo.

Yázh: Jaz sem otrok, jaz sem deklica, jaz sem babica in jaz sem starodavna. In tako sem po svoji volji, zato mnogi ljudje poročajo, da so me včasih videli kot odraslo osebo. Toda to je to, kar počnem, saj delam na podlagi zunanjih dogovorov. Moje telo le odseva moj um, kot se to dogaja tudi pri tebi in pri vseh.

Robert: Kolektivno nezavedno ne vpliva ravno nate. Ti nisi pogojena.

Yázh: In ne vpliva name, ker ga vidim, opazujem, razčlenjujem, vem, kaj je in zakaj je. Ne vpliva name, ker vidim, da so to le ideje.

Robert: Zanimivo je, da lahko narediš tako, da kolektivno nezavedno ne vpliva nate.

Kaj torej po tvojem mnenju določa, kaj je "čas"? Primer: Negativne misli zakasnijo čas? Pozitivne pa ga skrajšajo? Katere misli najbolj vplivajo na dožemanje časa in zavesti in zakaj se to zgodi?

Yázh: Čas ne deluje samostojno, ker ne obstaja, je spet ideja, ki izhaja iz zavesti, ki poskuša razložiti, zakaj se zaveda sebe.

Ne gre za to, katere misli raztezajo ali krčijo čas, ali so pozitivne ali negativne. To ni tako preprosto. Nekatere pa je mogoče zaznati kot take, na primer ob gledanju dobrega filma čas v vašem dožemanju zelo hitro mine. Čakanje na avtobus, ki nikoli ne pride, v dežju in mrazu, pa zaznavanje podaljša čas.

Toda spet gre za to, da se prepustimo kolektivni zaznavi, juhi zaznav točk pozornosti-zavesti v kolektivu. Kolektivnega. Kajti to bi lahko nadzorovali na enak način, pri čemer bi bili, da so to pozitivne ali negativne misli, saj so pozitivne ali negativne le v kontekstu z nečim drugim. Kar so spet samo ideje.

Ali vam na primer te misli ustrezajo ali ne. Tako da, na ta način bi lahko rekli, da vam bo z vašega specifičnega vidika pozitivne misli in skrajna sreča vedno omogočila, da pospešite dožemanje časa, kar vam bo posledično omogočilo, da boste ponovno imeli občutek, da se je vaš čas iztekel. Razen, če živite v kontekstu brez zunanjih referenčnih okvirov, na primer živite v družbi, ki ima kolektiv.

Lahko pa ste hkrati v stanju sreče in v stanju kontemplacije. S tem lahko po svoji volji upočasnite zaznavanje. In to mi je uspelo, ker sem imela pri tem izjemno veliko prakse.

In če vaš um prenese, da se zaznavanje razširi, lahko zaznavate čas v več smereh toka, ne le naprej.

Robert: V tem "3D"?

Yázhí: Gostota je vaš um, ni pomembno, kje je vaše telo, ker tako ali tako imate telo v drugih gostotah, ker ni telesa, so samo vaše ideje.

Robert: V redu. Povedala si: več kot stvari poznate, bolj jih odražate v svojem zunanem svetu. Okej, toda več stvari, kot jih vem, bi pomenilo doseči stanje duha, ki bi ga lahko imenovali, da bi se razumeli, "D". Torej, če bi imeli stanje duha zaradi omejitve poznavanja več stvari in njihovega odseva v mojem zunanem svetu ..., bi nas življenje v tem 3D-prostoru na nek način "omejilo", da bi čas preživeli samo v eni smeri? Ker vse to živimo v skladu s svojim dožemanjem in razumevanjem.

Yázhí: Omejeni ste v tako imenovanem "3D" le zato, ker se zavestno in nezavedno strinjate, da vpliva na vas. Toda ni nujno, da vpliva na vas, če se izvzamete iz teh dogovorov. Jaz sem, na primer, v kolektivni prostorsko-časovni zaznavi Taygetcev, vendar s časom in prostorom še naprej počnem, kar hočem. Ker se ne "strinjam" z dožemanjem resničnosti, kot jo dojemajo oni.

Robert: Rekla si: "In bo nazaj ali vstran le glede na nekaj drugega, kar mu boste kot opazovalec določili vi. To je glede na neko točko pogleda." Ali se mi lahko učinki zavestno zgodijo pred vzroki?

Yázhí: Znova gre za vprašanje zornega kota, s katerega želiš odgovoriti na to vprašanje.

Ne pozabite, da pri meni nikoli ne boste imeli enega samega odgovora, temveč celo stavbo odgovorov, v vsakem nadstropju z drugačnim odgovorom. Vsako nadstropje stališče, svet,

matrica dogovorov, ki se spreminjajo, si nasprotujejo, vendar so na koncu celota. Nimam edinstvenih odgovorov. Moj um ne deluje tako.

Robert: Ali obstajajo stopnje zavesti? Ali ravni zavesti? Glede na to, kar praviš, mislim, da da. Toda zakaj so nekatere zavesti bolj "razvite" od drugih ali pa temu ni tako?

Yázi: Gledano iz Matrice ali skupine 3D sporazumov, zaradi pomanjkanja boljših imen, ker ne sprejemam obstoja gostot kot takih, ali iz drugih nizkih "gostot", kot je 5D, da, obstajajo stopnje zavesti ali duhovnega napredka.

Z višjega vidika, bližje absolutnemu, človek samo je in je samo ena stopnja popolne zavesti, Vir. Tisti, ki razume in vključuje vse. In stopnje zavesti so le posledica samoumevnih omejitev te Celote. Kar bi bila točka pozornosti-zavesti, imenovana oseba, saj mi beseda duša ni več všeč. In stopnja zavesti je samosvoja točka pozornosti s samoumevnimi omejitvami, s priponami zaznavanja, ki jih, ta oseba ima.

To pomeni, da so navezanosti na ideje tiste, ki omejujejo, določajo in ustvarjajo točko pozornosti, zavest, ki je oseba, ki je "duša", ta pa je časovna linija, gostota in stopnja duhovnega napredka za vsako osebo-točko pozornosti-zavest-dušo. **To je oseba. Celota, ki ima ideje in navezanost na te ideje.**

Robert: Praviš "glede na nekaj drugega", in to je odvisno od tega, kaj mislim ali kaj bi lahko mislil glede na svojo zavest ... in več stvari, kot jih poznam, je tisto, kar bo ustvarilo mojo resničnost, ki jo bom odražal v svojem zunanjem svetu, ker je to moj odsev, in z njo bom lahko imel zaznavno smer časa, ki jo želim, ali je tako?

Yázi: V bistvu da, bolj ko se na splošno zavedate, bolj razumete, kaj je svet, tisti, ki ga zaznavate kot zunanjega. In z večjim razumevanjem se bodo začele videti, razumeti nepojasnjene stvari ali stvari, za katere se sploh ni vedelo, da obstajajo, a so vedno bile, in njihova povezanost z vsem drugim. In od te točke se začne videti, da lahko v istem vsakdanjem življenju imamo več smeri časovnega toka.

Swaruu je rekla, da gostote nimajo nič skupnega z dimenzijami. Jaz pravim, da večja kot je gostota, večja kot je zavest, več dimenzij se razume in vidi.

Na Zemlji pravijo, da obstajajo tri dimenzije prostora in ena dimenzija časa. To zelo dobro opredeljuje 3D Matrico, njene znanstvenike, njene vrednote in omejitve kot kulture.

V drugih naprednih rasah zunaj v Kozmosu razumejo, da obstajajo 3 dimenzije v Prostoru in 3 v Času.

Kjer so v Prostoru tri dimenzije, ki jih predstavljajo osi X, Y in Z.

In 3 dimenzije v Času. Predstavljene na enak način, kjer je mogoče videti, da časovna puščica ni zaznana kot tekoča samo v eni smeri, glede na razlike vsake osebe - točke pozornosti - zavesti - duše opazovalca.

Torej:

- 3D: 3 dimenzije v prostoru in 1 v času
- 5D: 3 dimenzije v prostoru in 3 dimenzije v času.

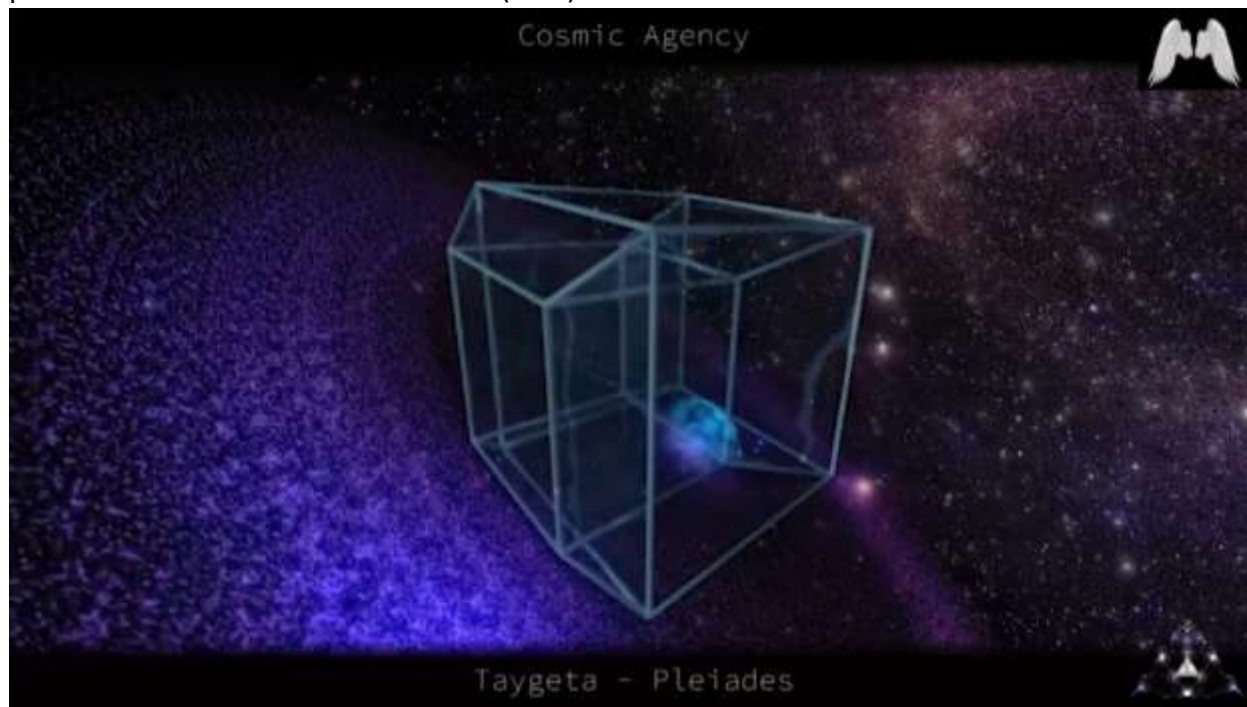
Ogromna razlika. In to je tisto, kar sem razlagala tukaj.

Toda 3D dimenzije v Prostoru in 3D dimenzije v Času, to je tudi omejitev družbeno sprejemljivega konteksta naprednih medzvezdskih ras. Še en sistem prepričanj. Več navezanosti na sisteme in matematične modele. Bolj razširjene kot v 3D, vendar še vedno "škafca", omejitev.

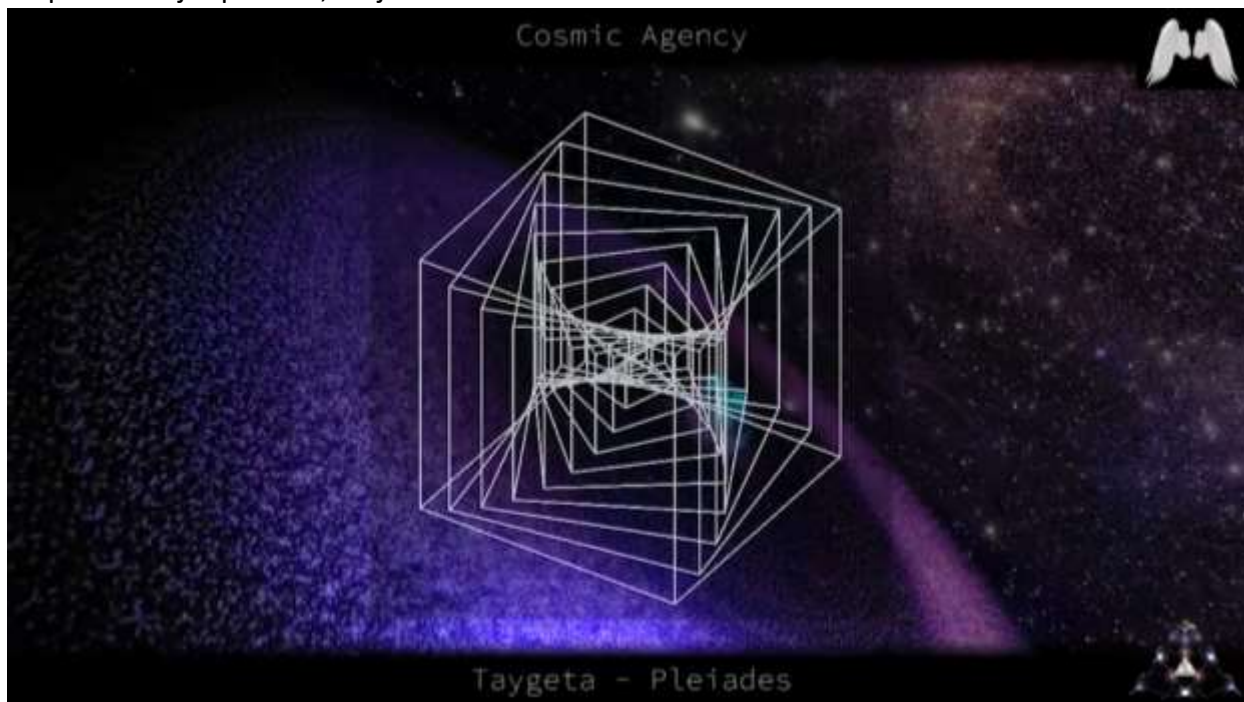
Kajti z nabiranjem več zavesti, več vpogleda in modrosti, sprejemanjem novih miselnih modelov, novih konceptov, ki ne nadomeščajo starih, ampak bogatijo ustvarjajo več stopnic, več "nadstropij" v naši stavbi zaznavne zavesti, začnemo dojemati, da imata čas in prostor več dimenzij, do neskončnosti.

Če lahko torej zaznavanje časa v 3D predstavimo na bolj osnoven način kot preprosto puščico naprej, nepremično in neprilagodljivo, bi lahko v 5D čas predstavili kot kroglo, ki se širi v vse smeri. Kar lahko za ta primer matematično predstavimo tudi kot kocko X, Y, Z.

Toda bolj ko se zavedamo, večja je sposobnost opazovanja povezav ter razumevanja vzroka in posledice. Nenadoma vidimo čas kot: (slika).

Ali pa vse bolj zapleteno, bolj ko rastemo.

Do stopnje, ko prostor in čas postaneta ultra-kompleksen geometrijski objekt, kjer se zavedamo, da je vsaka opazovana točka v času prepletena in povezana z drugimi, nič ni izolirano. Da se vse vmešava v vse. Da se tisto, kar se misli na Aldebaranu, odraža v Centavri. In tako naprej povsod.

Ko se še bolj poveča, ga zaznavamo kot enotno maso. Niti ne kot medsebojno povezane točke v kozmični prostorsko-časovni pajčevini, ki zajema vse, ampak kot trden, masiven, neskončen geometrijski "objekt", ki pokriva vse. Vse, Vir.

Eter, iz katerega se poraja tisto, kar dojemamo kot izolirane stvari, z vidika opazovanja dvojnosti. Da je nekaj drugačno od nečesa drugega. Na tej točki dvojnosti ni več. Le Vse, Vir, nerazumljiv, neizmerljiv, večni Eter, ki nima meja, ki se ni nikoli začel in se ne bo nikoli končal.

Robert: Hvala. Jasno je, da duša ni prava beseda. Je prej "točka zavesti pozornosti s samoumevnimi omejitvami zaradi navezanosti". To je dobro razumljivo.

Yázi: Da, točno tako. Samo da to ni beseda, je opis, vendar nam "duša" tu ne služi, ker nam podeljuje obremenjene pojme, ki ne ustrezajo temu, kar želim tu povedati ali razložiti. Kajti "duša" ni "stvar", ki lebdi naokoli in od Boga, kot pravijo, in ki je "astralno telo", kot pravijo drugi. To je zame samo še eno telo. Duhovi, duhci, astralno telo, vse to so telesa, torej nekaj in ne drugo. Rekla sem tudi, da jih oblikujejo ideje.

In odgovor na ne zastavljeno vprašanje: Na vprašanje: To razvijam samo s pomočjo uma in ne svetujem uporabe drog. Vem namreč, da se mnogim ljudem to, kar govorim, sliši kot acid trip, vendar to odraža le ozkost njihovega uma.

Robert: Ne potrebuješ jih. Predstavljam si, da tu to počnejo zato, da bi nekako potencirali "svojo zavest". Ne vem.

Yázi: To jih odpre, da zaznavajo stvari, ki so zunaj njihovega običajnega območja zaznavanja. Ker pa so tja prišli umetno, tega ne razumejo in ne morejo obvladati. Niso pripravljeni. In se poškodujejo.

Robert: Točno tako. Tja so prišli umetno in vse skupaj vidijo na kaotičen, psihedelični in neurejen način. Brez očitnega smisla.

Yázi: Poleg tega preobremenijo telo, nevrnske mreže in svoje nevrotransmitorje. Povzročajo trajne poškodbe, čeprav jih včasih ne opazimo, vendar so prisotne. In jemljejo možnost naravnega razvoja teh spretnosti.

Moje sposobnosti ne izvirajo iz nadzora nad materijo mojega telesa. Namesto tega delujem od zunaj, iz višjih gostot, kjer se dojemam kot energija, in od tam z razumevanjem najosnovnejših gostot, zato oblikujem navidezno fizično telo, da lahko sodelujem z vsemi vami. Vendar nisem fizična. Samo zdi se, da sem.

Toda: Razumeti morate, da to počnete tudi vi. Z dovolj razvitim in močnim umom, ukrivljate prostor-čas, kakor vam ustreza in kadarkoli želite. Prostor in čas sta spet ista. Nerazdružljiva. Ideje v umu.

Prevedel: Stane